

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6296/2021

04.11.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Оливер Дојчиновић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Палевић адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 171/21 од 26.05.2021. године, у седници већа одржаној 04.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 171/21 од 26.05.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П2 334/2019 од 22.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи исплати на име регреса – неисплаћеног дела издржавања мал. ВВ, за период од 01.05.2011. године до 21.11.2017. године, износ од укупно 267.572,00 динара са припадајућом законском затезном каматом на појединачне месечне износе почев од 01. у наредном месецу за претходни месец, све ближе означено у наведеном ставу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 173.470,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 171/21 од 26.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П2 334/2019 од 22.01.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20) у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је: 1) то посебним законом прописано; 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака; 3) другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Према члану 3. наведеног члана, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, предмет спора је новчано потраживање на име неисплаћеног дела издржавања за малолетно дете (регресно потраживање), а вредност главног захтева је 267.572,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, а не о спору у вези са породичним односима (спору о издржавању), о дозвољености ревизије не одлучује се на основу члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП, у вези са чл. 208. Породичног закона, већ применом чл. 403. ст. 3. ЗППа – према вредности предмета спора. С обзиром да је вредност предмета спора очигледно нижа од имовинског цензуса прописаног наведеном одредбом, то је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић